

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVII. — Wydana i rozesłana dnia 11 czerwca 1874.

76.

Rozporządzenie ministerstwa rolnictwa z d. 15 maja 1874, wydane w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych i ministerstwem obrony krajowej,

uzupełniające a po części zmieniające przepisy o używaniu ogierów prywatnych do stanowienia.

W celu skuteczniejszego podniesienia chowu koni przepisuje się w uzupełnieniu rozporządzeń ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 25 kwietnia 1855 (Dz. u. p. Nr. 79) tudzież ministerstwa handlu i gospodarstwa społecznego, ministerstwa wojny i byłego ministerstwa stanu z dnia 3 lutego 1866 (Dz. u. p. Nr. 18), pod względem używania ogierów prywatnych do stanowienia, co następuje:

1. Kto mając ogiera, chciałby otrzymać przepisane w namienionych rozporządzeniach ministerjalnych pozwolenie do użycia swego ogiera na stanowienie prywatnie, powinien zgłosić się o takowe w czasie właściwym do władzy administracyjnej powiatowej swojej siedziby.

Czas zgłoszenia się, mający trwać najmniej cztery tygodnie, ustanawia z dokładnem wyznaczeniem ostatniego dnia i podaje w sposób odpowiedni do wiadomości, władza administracyjna krajowa, w porozumieniu z komisją krajową chowu koni a w krajach gdzie komisya takiej nie ma, w porozumieniu z towarzystwem rolniczem, mającem siedzibę tam, gdzie władza administracyjna krajowa. Gdy czas zgłoszenia się upłynie, władze administracyjne powiatowe przedstawia otrzymane zgłoszenia się władzy administracyjnej krajowej.

Jeżeli szczególne okoliczności za tem przemawiają, można zgłaszania się całkiem nie rozpisywać, lecz przystąpić odrazu do ogłoszenia siedzib komisji wybiorczych w myśl niżej zamieszczonego ustępu 2.

2. Do corocznych oględzin ogierów, które mają być użyte do prywatnego stanowienia wyznacza komisya krajowa chowu koni w porozumieniu z władzą administracyjną krajową a tam, gdzie takiej komisji krajowej nie ma, władza

administracyjna krajowa w porozumieniu z towarzystwem rolniczym, na podstawie zgłoszeń się które nadeszły, odpowiednią ilość komisij wybiorezych i zarazem wyznacza im siedziby, tudzież czas rozpoczęcia oględzin.

Dla kilku powiatów administracyjnych można ustanowić tylko jedną komisją, jeżeli stosunki miejscowe są tego rodzaju, że przyprowadzanie ogierów przed komisją nie nastrecza ich właścicielom szczególnych trudności i nie naraża ich na zbytęzną stratę czasu.

Ilość komisij wybiorezych i ich siedziby, jakoteż dnie, wyznaczone takowym na czynności urzędowe, ogłasza władza administracyjna krajowa za pośrednictwem starostw powiatowych i zwierzchności gmin.

Na wybór ogierów pojedynczo w innym miejscu lub w innym czasie, komisya krajowa chowu koni w porozumieniu z władzą administracyjną krajową (lub też władza administracyjna krajowa w porozumieniu z Towarzystwem rolniczym) może wyjątkowo pozwolić tylko wtedy, gdy właściciel owych ogierów weźmie na siebie koszta, które komisya za sobą pociąga.

3. Każda komisya wybiorecza ma zawsze działać trzy lata.

Do każdej komisji wybioreczej powołać należy na członków oprócz dwóch delegatów komisji krajowej chowu koni albo dwóch bezstronnych ziemian, chowu koni świadomych, jeszcze także reprezentanta władzy powiatowej administracyjnej, którego wskaże właściwy starosta powiatowy, tudzież reprezentanta stadnin rządowych i egzaminowanego weterynarza, lub, gdy takowego nie ma, egzaminowanego konowała.

Członkowie komisji wybioreczej wybierają ze swego grona starszego na przewodniczącego komisji.

4. Wybór odbywa się publicznie w miejscach i dniach wyznaczonych.

5. W myśl rozporządzeń ministeryalnych na wstępie powołanych, komisya wybiorecza może tylko te ogiery uznać za zdadne do używania na prywatne stanowienie, które będą przed komisją przyprowadzone, i o których takowa przekona się, że są zdrowe, że nie podlegają żadnej wadzie dziedzicznej, że są zdadne do chowu i odpowiednie najpospolitszym zawodom krajowym lub rasom w kraju hodowanym.

O zdadności pod tym względem rozstrzyga komisya wybiorecza większością głosów. W razie równości głosów to zdanie staje się uchwałą, do którego przyłączy się przewodniczący.

Odpowiedzialność za wywód oględzin spada tylko na tych członków komisji, którzy są znawcami.

6. Uchwała komisji wybioreczej jest stanowczą i od tejsze nie ma rekursu.

Tym właścicielom ogierów, których prośby o pozwolenie komisya wybiorecza odrzuci, powody odrzucenia komisya oznajmić powinna ustnie a jeżeli tego żądają, pisemnie.

7. Spisywać należy protokół czynności komisyjnych, który podpisze przewodniczący razem ze wszystkimi członkami komisji i który przewodniczący odeśle do władzy administracyjnej, aby z niego właściwy zrobiła użytek a względnie, aby go udzieliła komisji krajowej chowu koni. Protokół każdego z osobna przypadku powinien także zawierać wynik imiennego głosowania.

8. Pozwolenie do prywatnego stanowienia wydaje komisya wybiorecza bezpłatnie podług wzoru A na rok. Takowe upoważnia do postawienia w odpowiednim powiecie i w wyznaczonej siedzibie ogiera, w pozwoleniu dokładnie opisanego, jako stadnika, tudzież do używania go w miejscu na stanowienie klaczy.

Jeżeli w myśl rozporządzenia ministeryalnego z dnia 3 lutego 1866 będzie udzielone wyjątkowe pozwolenie do oprowadzania ogiera z miejsca na miejsce, namienić o tem należy w pozwoleniu do stanowienia.

9. Komisya wybioreza składać ma właściwej władzy administracyjnej powiatowej wykaz udzielonych pozwoleń, który takowa ogłosić powinna w powiecie, i zawsze utrzymywać na widoku.

10. Właściciel ogiera, otrzymający pozwolenie, jest obowiązany wydać właścicielowi każdej stanowionej klaczy zaraz po pierwszym stanowieniu, kartę stanowienia podług wzoru *B* napisaną, w której zapisać także należy następne stanowienia, jeżeli mają miejsce, i ich datę.

Wyznaczenie opłaty za stanowienie zostawia się stronom, które w tej mierze umówić się powinny. Miejsce oznaczone w karcie stanowienia, gdzie wójt gminy ma potwierdzić ożrebiecie się, powinno być dokładnie wypełnione, co się zaleca w szczególności także ze względu na przepis §-fu 8-go lit. *g*) ustawy z dnia 16 kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 77) o poborze koni na potrzeby armii.

11. Właściciel ogiera, otrzymujący pozwolenie, utrzymywać powinien w porze stanowienia odosobnego roku dokładny wykaz klaczy z tym ogierem stanowionych w dwóch egzemplarzach podług wzoru *C*, z których po upływie pory stanowienia jeden egzemplarz razem z pozwoleniem do stanowienia odeśle za pośrednictwem zwierzchności gminnej, władzy administracyjnej powiatowej, drugi zaś egzemplarz zachowa dla własnego użytku, w celu wykazania w nim źrebiąt. Rejestra stanowienia razem z pozwoleniami odeśle władza administracyjna powiatowa do odpowiedniego zakładu stadnin rządowych.

12. Tych ogierów, za które otrzymano nagrodę rządową, nie potrzeba koniecznie przyprowadzać osobno przed komisją wybioreczą, w celu uzyskania pozwolenia do używania ich na stanowienie prywatne w porze stanowienia, mającej nastąpić po rozdaniu nagród za chów koni.

Atoli właściciel takiego ogiera, nim go zacznie używać do stanowienia, prosić powinien komisją wybioreczą, aby mu wydała pozwolenie do stanowienia i w tym celu załączyć dowód, że otrzymał nagrodę.

Komisya wybioreza może wydać niezwłocznie żądane pozwolenie, jeżeli w tej mierze nie zachodzi żadna wątpliwość; gdyby zachodziła, należy kazać przyprowadzić ogiera.

13. Jeżeli od otrzymania pozwolenia, aż do rzeczywistego użycia ogiera na stanowienie, upłynie więcej niż trzy miesiące; właściciel ogiera jest obowiązany zlecić egzaminowanemu weterynarzowi lub konowałowi, którego władza administracyjna powiatowa do tego wyznaczy, aby jeszcze raz przed wejściem zbadał jego zdrowie.

Weterynarz napisze na pozwoleniu wywód oględzin i datę tychże, poczem właściciel ogiera, jeszcze przed użyciem tegoż do stanowienia, przedstawi pozwolenie właściwej władzy administracyjnej powiatowej do podpisu.

14. Jeżeli w przypadku, o którym jest mowa pod l. 13, jakoteż w skutek oględzin weterynarskich miesięcznych, rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 3 lutego 1866 zaprowadzonych, okaże się, że ogier prywatny pomimo uzyskanego pozwolenia, nie może być nadal dopuszczony do stanowienia, natenczas weterynarz wzbronić powinien używania ogiera, i zawiadomić o tem niezwłocznie właściwą zwierzchność gminną, aby odpowiednio dopilnowała przestrzegania zakazu, jakoteż władzę administracyjną powiatową, aby zarządziła odebranie pozwolenia.

15. Od powszechnego, mocą powyższych rozporządzeń ministeryalnych zaprowadzonego obowiązku starania się o pozwolenie dla ogierów przeznaczonych do używania na stanowienie prywatne za opłatą, może władza administracyjna krajowa w porozumieniu z komisją krajową chowu koni (lub z towarzystwem rolniczym) dozwolnić takiego wyjątku, aby właściciele stadnin, chcący używać swoich stadników do stanowienia matek innego właściciela stadnin, jakoteż właściciele ogierów angielskich czystej krwi, byli uwolnieni od starania się o pozwolenie używania tychże do stanowienia klaczy cudzych. Rozumie się samo przez się, że w przypadkach takich względy zdrowia zwierząt powinny być zupełnie zawarowane.

16. Władzy administracyjnej krajowej porucza się staranie o wydrukowanie kart i rejestrów stanowienia podług przepisanych wzorów i o zawiadomienie właścicieli ogierów, z kąd mają dostawać potrzebnych druków.

Z tego tytułu nie wolno obciążać skarbu państwa.

17. Władze administracyjne dokładać mają starania, aby przepisy niniejsze, w szczególności zaś przepisy rozporządzeń ministeryalnych na wstępie namienionych, o ile tychże nie zmienia rozporządzenie niniejsze, były ściśle wypełniane a mianowicie powinny nad tem czuwać i to swoim podwładnym nadzorem odpowiednio zalecić, aby każdy przypadek nieprawego użycia ogiera bez pozwolenia, lub nieprawego oprowadzania ogiera, jakoteż każdy przypadek użycia ogierów dotkniętych chorobą zaraźliwą, był niezwłocznie poddany dalszemu postępowaniu prawnemu stosownie do przepisów namienionych rozporządzeń ministeryalnych.

18. §§. 3 i 4 rozporządzenia ministerstwa rolnictwa z dnia 17 sierpnia 1870 dla Czech wydanego a tyczącego się postępowania w razie udzielania pozwoleń do prywatnego stanowienia, tracą moc obowiązującą.

19. Przepisy niniejsze wchodzi w wykonanie z dniem ogłoszenia.

Chlumecky r. w.

Wzór A.

na pozwolenie do stanowienia.

Pozwolenie do stanowienia.

Podpisana komisya wybiorcza w (siedziba komisyi)
 udziela (nazwisko właściciela ogiera) z (mieszkanie
 właściciela ogiera) w powiecie administracyjnym (wymienić powiat) na rok
 18 pozwolenie do używania ogiera na odwrotnej stronie opisanego na stano-
 wienie cudzych klaczy w (nazwa miejsca gdzie ogier stoi)

. dnia 18

Komisya wybiorcza.

(L. S.)

O p i s o g i e r a .

Pochodzenie

.

Wiek

Miara

Maść

.

Znaki

Ogiera tego oglądał lekarz:

Dzień	Miesiąc	Wywód oględzin	Podpis oglądającego.

Wzór B.

Kraj Rok stanowienia 18 . .
 Powiat administracyjny

Karta stanowienia.

Stadnik prywatny uprawniony (nazwa ogiera) (nazwisko
 właściciela ogiera) stanowią klacz (jaką i w jakim wieku) . . .
 (nazwisko właściciela klaczy w (mieszkanie
 właściciela klaczy), a mianowicie:

pierwszy raz dnia
 drugi " "
 trzeci " "
 czwarty " "

 dnia 18 . .

N. N.,
 właściciel ogiera.

Powyższa klacz ożrebiła się w mie-
 siącu 18 . . i miała
 (opis i płeć źrebięcia).

.
 dnia 18 . .

(L. S.)

N. N.,
 zwierzechnik gminy.

Wzór C.

rejestru stanowienia.

Kraj

Powiat administracyjny

Rejestr stanowienia

na rok 18 tyżący się stadnika prywatnego uprawnionego

(następuje opis tegoż)

.
(nazwisko i mieszkanie właściciela ogiera)

77.**Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia
20 maja 1874,**

**o przyłączeniu miasteczka Weissenkirchen do obrębu sądu delegowanego miejsko powiatowego
w Krems w Dolnej Austrii.**

Na mocy §. 2-go ustawy z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) wyłącza się miasteczko Weissenkirchen z obrębu sądu powiatowego w Spitz i przyłącza do obrębu sądu delegowanego miejsko powiatowego w Krems.

Rozporządzenie niniejsze wejdzie w moc obowiązującą z d. 15 lipca 1874.

Glaser r. w.

78.**Ustawa z dnia 21 maja 1874,**

**tycząca się umowy z gminą miasta Wiednia względem odstąpienia tejez mostów skarbowych
na kanale dunajowym w Wiedniu i gościńców skarbowych w obrębie rogatek wiedeńskich.**

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, ażeby na podstawie załączonych warunków, zawarł z gminą miasta Wiednia umowę, tyczącą się odstąpienia gościńców skarbowych, leżących w teraźniejszym obrębie akcyzowym miasta Wiednia, jakoteż mostów skarbowych na kanale dunajowym.

Artykuł II.

Uwalnia się gminę miasta Wiednia od stępli i opłat jakich ta czynność prawnicza wymaga.

Artykuł III.

Ustawę niniejszą wykona minister spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem skarbu.

Budapeszt, dnia 21 maja 1874.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w.

Lasser r. w.

Pretis r. w.

Warunki do umowy.

1. Gościńce skarbowe, leżące w teraźniejszym obrębie akcyzowym miasta Wiednia razem z placami urzędów rogatkowych i mostami na rowach okopów, tudzież mosty skarbowe na kanale dunajowym, oddają się gminie miasta Wiednia na własność a zatem także w zarząd techniczny i ekonomiczny, dopóki jednak

istnieją terazniejsze urzędy rogatkowe, nie wolno placów urzędów rogatkowych używać bez zezwolenia Rządu do innego celu.

2. Administracya państwa będzie płaciła gminie kwotę niezmienną 170.000 zł. wal. austr. rocznie za kwitem niestęplowanym.

3. Wszelkie inne kwoty, które skarb płaci gminie miasta Wiednia na utrzymanie i czyszczenie gościńców leżących obecnie w obrębie akcyzowym miasta Wiednia, będą wstrzymane i gmina nie ma prawa występować z żadnego rodzaju żądaniem tyczącem się budowy gościńców i mostów w tym obrębie akcyzowym.

4. Natomiast te kwoty, które dotychczas płaciło przedsiębiorstwo kolei konnej na utrzymanie gościńców, będzie na przyszłość pobierać gmina miejska.

5. Gościńce i mosty odbierze gmina w takim stanie w jakim się znajdować będą w czasie oddania, mającego nastąpić dnia 1 czerwca 1874.

6. Będą także oddane gminie potrzebne plany i dokumenty.

7. Suma ugodowa pod 2 ustanowiona jest niezawisłą od dochodów z myta rogatkowego a co do sposobów płacenia zawarta będzie odrębna umowa, jakoteż spisana będzie w formie prawnej i z potrzebnymi zastrzeżeniami ugoda tycząca się całej sprawy.

8. Umowa ta nie wpływa na rokowanie w sprawie dodatku na budowę mostu w Augarten, o który gmina prosiła.

79.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 21 maja 1874,

o ustanowieniu sądu powiatowego w Wolarach w Czechach.

Na mocy §. 2-go ustawy z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) ustana wia się w obrębie sądu obwodowego piaseckiego sąd powiatowy z siedzibą urzędową w Wolarach dla gmin miejscowych Wolary, Górny i Dolny Schneedorf i Czeskie Trąby które wyłączają się z obrębu sądu powiatowego w Prachaticach, tudzież dla gminy miejscowej Pumperle którą wyłącza się z obrębu sądu powiatowego wimberkского, nakoniec dla gminy Humwald którą niniejszem wyłącza się z obrębu sądu powiatowego górnoplańskiego i sądu obwodowego budziejowickiego.

Termin od którego ten sąd powiatowy rozpocznie czynności urzędowe będzie później ogłoszony.

Glaser r. w.

80.

Obwieszczenie całego ministerstwa z dnia 27 maja 1874,

tyczące się uchwały Rady państwa w sprawie rozporządzenia cesarskiego z dnia 21 czerwca 1873 (Dz. u. p. Nr. 114), którem wydane zostały szczególne przepisy względem rozwiązywania spółek akcyjnych.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że Rada państwa zatwierdziła stosownie do konstytucyi wydane na mocy postanowienia cesarskiego z dnia

21 czerwca 1873 rozporządzenie (Dz. u. p. Nr. 114), którem na podstawie §. 14 ustawy zasadniczej o reprezentacyi państwa z dnia 21 grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 141) zaprowadzone zostały szczególne przepisy względem rozwiązywania spółek akcyjnych.

Auersperg r. w. **Lasser** r. w. **Banhans** r. w. **Stremayr** r. w.
Glaser r. w. **Unger** r. w. **Chlumecky** r. w. **Pretis** r. w.
Horst r. w. **Ziemiałkowski** r. w.

81.

Obwieszczenie całego ministerstwa z dnia 27 maja 1874,
o uchwale Rady państwa w sprawie rozporządzenia cesarskiego z dnia 23 września 1873 (Dz. u. p. Nr. 145) dotyczącego się czasowego zniesienia ceł wchodowych od zboża i ziarn strączkowych.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że Rada państwa zatwierdziła stosownie do konstytucyi rozporządzenie cesarskie z dnia 23 września 1873 (Dz. u. p. Nr. 145), którem na podstawie §-u 14-go ustawy zasadniczej o reprezentacyi państwa z dnia 21 grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 141) cła wchodowe od zboża i ziarn strączkowych zostały czasowo zniesione.

Auersperg r. w. **Lasser** r. w. **Banhans** r. w. **Stremayr** r. w.
Glaser r. w. **Unger** r. w. **Chlumecky** r. w. **Pretis** r. w.
Horst r. w. **Ziemiałkowski** r. w.

82.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 30 maja 1874,
o ustanowieniu delegacyi (Expozytury) urzędu cłowego głównego w dworcu wiedeńskim c. k. uprzyw. kolei Franciszka Józefa.

W dworcu wiedeńskim c. k. uprzyw. kolei Cesarza Franciszka Józefa ustanawia się delegacyą urzędu cłowego głównego, mającą rozpocząć czynności od dnia 15 czerwca 1874 i nadaje się takowej prawa urzędu cłowego głównego I klasy z upoważnieniem do stosowania w obrocie kolejowym postępowania cłowego krótszego w myśl przepisu z dnia 18 września 1857 (Dz. u. p. Nr. 175).

Pretis r. w.